

Cádiz är en stad som sprakar av färg, speciellt vid påsk och vid karnevalen.

Cádiz har lång historia - staden grundades redan år 1100 f.Kr. av fenicierna.

Bländad och betagen av Cádiz vid Costa de la Luz

Text och foto // Sanna Rosell

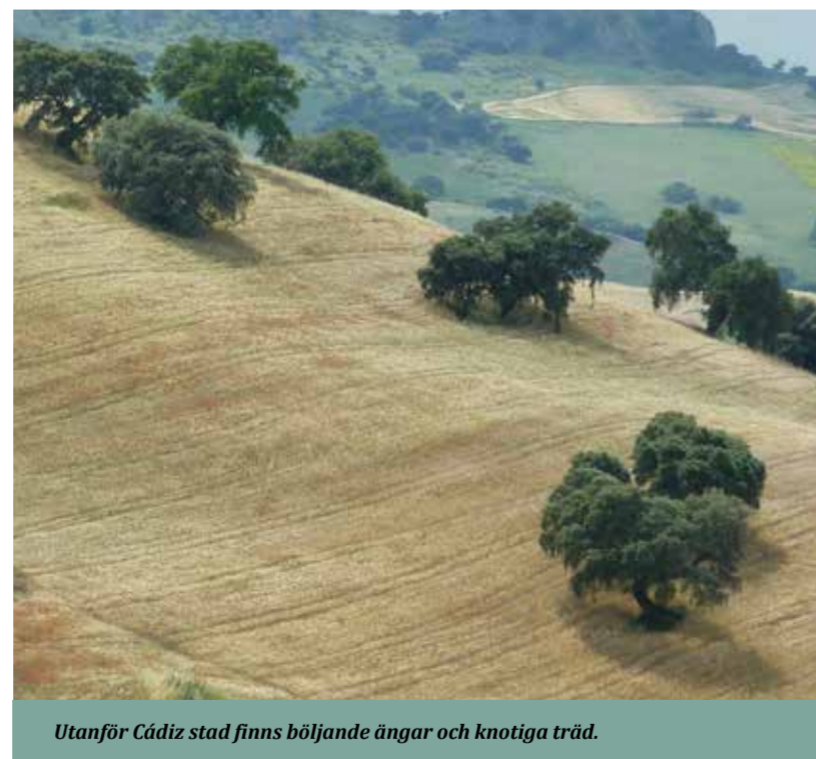
Costa de la Luz låter som taget ur en klyschig turistbroschyr, men så heter den långa kusten vid Cádiz. Den gör skäl för sitt namn. Ljuset har länge lockat människor till sydvästra Spanien, delen som möter Atlantens svala vatten och friska vindar.

– Jag kom hit på semester för 40 år sedan, men jag har fortfarande inte återvänt hem. Jag har världens längsta semester! säger María och skrattar. Hon föddes i norra Spanien och som ung besökte hon Cádiz med sin familj. När familjen vände hemåt, stannade María kvar. Hon sammanfattar sitt hittills

60-åriga liv som en enda lång ledighet på ljusets kust.

Jag möter många människor under mitt besök i Cádiz och frågar vad som har lockat dem hit. Den gemensamma nämnaren är, föga förvånande, ljuset. Det bländande ljuset lyser in i de gömda, ofta glömda, skrymslena av själen och jag förstår de som aldrig skulle vilja åka härifrån.

Det är dock inte bara ljuset som har fått Cádiz att lysa extra starkt bland Spaniens alla populära kuststäder. De starka vindarna från Atlanten är också idealiska för att surfa och segla. Idag är Cádiz en surfspot för hipa surfare från hela världen,

Utanför Cádiz stad finns böljande ångar och knotiga träd.

Kyrkor och torg skvallrar om olika erövrare och epoker i Cádiz historia.

på jakt efter den perfekta vägen och den ultimata solblekta saltvattensfrisuren.

I slutet av februari byts dock lugnet och ljuset ut mot sprakande färg och fest. När den årliga karnevalen hålls i Cádiz, är det ingen som har tid – eller lust – att sova.

Det är fastlandet Spaniens äldsta karneval som firas i tio dagar med maskerade, fyrverkerier, dans och musik. Firandet har religiös bakgrund men idag handlar det framför allt om att skämta med politiker och samhälle, festa långt in på morgonen och fira livet med mycket glädje.

Staden är omkrad av vatten från alla håll, därför är havet mitt ständiga riktmärke för att inte gå vilse i de gamla gränderna. I Barrio de Pópulo, som är stadens äldsta kvarter, är kullerstengatorna och de sneda husen en dröm för historientresserade. Historien sträcker sig ända tillbaka till år 1100 f. Kr., då det som skulle bli Cádiz grundades av fenicierna. Det är därmed en av världens äldsta sjöstäder med stor betydelse för Europas kultur och rikedom.

Universitetet grundades på 1400-talet och lockade intellektuella till staden, vilket bidrog till att öka Cádiz status. Idag bidrar de omkring 20 000 studenter som pluggar här till en ständigt vaken och partyglad stämning.

– Det är härligt att studera här, säger Daniel och Juan, som båda kommer från andra städer i Spanien. Los gaditanos, Cádizborna, är öppnare, gladare och det känns som man bor i en stor by.

Jag förstär direkt vad de menar med bykänslan. Trots att Cádiz med förorter storleksmässigt i klass med Göteborg, är det en liten stad. Ett palmkuggat torg, en liten fruktmarknad och en puttrande kaffemaskin är alltid nära. När jag sitter på Plaza de Mina, vid ett rangligt kafébord med en ett glas café con hielo, observerar jag vardagslivet som om det vore en scen i en pjäs. Servitörens kluckande skratt och rappa diskplockande, tanten i grannhuset som hänger tvätt ut från fönstret, mannen som på samma gång jonglerar samtal i mobilen med att köpa frukt och att tricksa

Åsne på feriefirande i södra Spanien.

De traditionella kläderna är viktiga delar av kulturen.

boll med ett barn. När jag väcks ur min dagdröm har isen i kaffekoppen smält och Cádiz vill att jag fortsätter min upptäcktsfärd.

Jag går vidare mot Plaza de la Catedral, där står två katedraler från två helt olika tidsepoker. Dessa två arkitektoniska mästerverk är bara två av exemplen på Cádiz historiska värde. Torre Tavira är nästa stopp på min spontana sightseeingtur. Tornet är ett av hundra utkikstorn vars syfte var att spana på potentiella fiender till havs. Torre Tavira är högsta punkten i Cádiz gamla kvarter med fin utsikt över staden.

Nästa paus är Mercado Central, matmarknaden, Spaniens äldsta saluhall. Pas-

sande nog är det spansk lunchtid, det vill säga runt klockan två, och restauranger och barer skriver sin menù del día med krita på svarta tavlor. Med havet så nära, och doften av salt och tång i varje andetag, vill jag smaka på Cádiz utbud av färsk fiskar och skaldjur.

Grillade sardiner med citron och persilja är standard på nästan alla restauranger, som vanlig förrätt eller en ración att dela på. Oftast skriver de inte ens ut det på menyn, be istället om un par de sardinas och den lokala ölen Maier för att inleda långlunchen. Dagens meny består av tre rätter till ett fast pris, med dryck och kaffe inkluderat. I Cádiz, där turistboomen inte ännu har exploderat, kan

man fortfarande äta genuin, god mat för bara 8 euro.

Jag läser menyn som om det vore poesi och dreglar vid varje ny strof. Det är så många nya, lokala ord för lokala havsdelikatesser att min spanska inte räcker till – havsborre, knivmusslor, tångräkor och nystan av friterat sjögräs. Tur att jag har många dagar kvar i Cádiz, tänker jag, och längtar redan efter kommande luncher och middagar. Dagens varmrätt är en specialitet från trakterna kring Cádiz, chipirones encebollados a la andaluza, det vill säga små bläckfiskar "inrullade" i stekt lök och färsk tomat. Sälten smakar som ett dopp i havet och passar fint ihop med de söta stekta tomaterna.

Cádiz räkar vara den gastronomiska metropolen för pinfärska råvaror från havet, men också en del av den så kallade Sherrytriangeln. Städerna Jerez de la Frontera och Puerto de Santa María utgör tillsammans med Cádiz hörnen i en geografisk trekant där sherry produceras. Området är välsignat med vit kalkjord där de finaste druvorna, som palomino fino, växer. De blir sedan det omtyckta, torra och starka vinet som såväl gaditanos som besökare gärna dricker till salta tapasrätter. Att vara i Sherrytriangeln låter som taget ur en klyschig turistbroschyr men är både verklighet och dröm på samma gång.